

opfyldt ved indeholdelsen af udbytteskat, jfr. § 2, stk. 2, 2. pkt., således at der i dette tilfælde ikke bliver tale om at foretage skattefradrag i henhold til § 22.

Til § 24.

Det ved bestemmelsen foreslåede lønmodtagerfradrag tilkommer de samme personer, som har været berettiget til det hidtil gældende lønmodtagerfradrag på højst 400 kr. Om afgrænsningen af personkredsen kan derfor henvises til bestemmelserne i ligningslovens § 9, stk. 1 og stk. 4, og den i henhold til disse bestemmelser foreliggende praksis.

Lønmodtagerfradraget tilkommer enhver person, der herefter kan siges at oppebære lønindtægt, hvad enten der er tale om selvstændigt skattepligtige personer, gifte kvinder der er særskilt skatteansat i henhold til forslaget § 4, stk. 2, eller børn der er sambeskattet med familieoverhovedet. Sker der i årets løb ændringer i skattepligtsforholdet, er det i bestemmelsens stk. 1, 3. pkt., foreslået, at det faste fradragsbeløb på 1.500 kr. begrænses til 125 kr. for hver kalendermåned, hvis begyndelse ligger indenfor den periode, der er omfattet af den pågældende indkomstansættelse. Opstår selvstændig skattepligt her i landet først i årets løb, f. eks. derved at den skattepligtige tilflytter fra udlandet, indrømmes fradraget med 125 kr. for hver af de følgende kalendermåneder. Er der tale om selvstændig skattepligt i en del af året og sambeskatning i den øvrige del af året, f. eks. ved indgåelse eller ophør af ægteskab, indrømmes hustruens lønmodtagerfradrag med 125 kr. månedligt henholdsvis for de måneder, hun ansættes selvstændigt til skat, og for de måneder, hvor hun som gift kvinde ansættes særskilt til skat i henhold til § 4, stk. 2 b). Har en kvinde derimod været gift hele året og i en del af dette haft lønindtægt, hvoraf hun ifølge den nævnte bestemmelse skal skatteansættes særskilt, omfatter denne indkomstansættelse i princippet hele året, og der tilkommer hende derfor et helt års lønmodtagerfradrag.

Såfremt en skattepligtig godtgør, at summen af de enkelte fradrag, som lønmodtagerfradraget skal dække, for hans vedkommende overstiger det faste fradragsbeløb, indrømmes der ham ifølge bestemmelsens stk. 2 i stedet det således godtgjorte samlede fradrag. Ved opgørelsen af et sådant større fradrag indgår udgifter i henhold til ligningslovens § 9, stk. 1, på ganske samme måde som ved opgørelsen af det nugældende lønmodtagerfradrag B, således at det alene er de dokumenterede faktiske udgifter, der medregnes. Hvor ligningsrådet for visse arter af udgifter godkender fradrag med bestemte beløb eller efter bestemte satser uden dokumentation i det enkelte tilfælde kan den skattepligtige dog —

ligesom hidtil — kræve sådanne fradrag taget i betragtning ved opgørelsen, jfr. bestemmelsens stk. 2, 2. pkt. For så vidt angår udgiften til transport mellem hjem og arbejdsplads, er det ikke hele den afholdte udgift, men alene den del heraf, som den skattepligtige efter ligningslovens § 9, stk. 2, kan kræve fradrag for, der skal medregnes ved bedømmelsen af, om den skattepligtige skal have fradrag for et større beløb end det faste lønmodtagerfradrag. Fradrag kan herefter alene beregnes i det omfang, de samlede udgifter har overstøjet 400 kr., og fradrag indrømmes kun, hvis det samlede fradragsbeløb er 100 kr. eller derover. Den særskilt ansatte hustru får i medfør af forslaget § 26 sit eget befordringsfradrag, og 400 kr.-grænsen og 100 kr.-grænsen kommer således til at gælde for hver af ægtefællerne.

Som det fremgår af bestemmelsen i forslaget § 25, stk. 1, skal den del af et sådant større lønmodtagerfradrag, der overstiger det faste fradragsbeløb på i reglen 1.500 kr., indgå i det der omhandlede standardfradrag. Det overskydende beløb vil dermed kunne være medvirkende til, at den skattepligtige får et større fradrag end det faste standardfradrag, nemlig når beløbet sammenlagt med andre fradragsbeløb, der omfattes af standardfradraget, i alt overstiger det faste standardfradragsbeløb, jfr. § 25, stk. 3.

Til § 25.

Det heromhandlede standardfradrag indrømmes ikke, hvor den skattepligtige eller personer med hvem han sambeskattes, altså også en særskilt ansat hustru, har haft indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Det er i denne forbindelse uden betydning, hvilket omfang denne erhvervsvirksomhed har haft, og om den i det enkelte indkomstår har givet overskud eller underskud. At den skattepligtige har haft anden B-indkomst end indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, er derimod ikke til hinder for, at der indrømmes standardfradrag.

Standardfradraget indrømmes i den skattepligtige hovedpersons indkomst, idet det i første række omfatter udgifter, der ikke knytter sig til indtægtens erhvervelse. For gifte mænd er standardfradraget højere end for ugifte, og der foretages ikke standardfradrag ved opgørelsen af den særskilt ansatte hustrus indkomst.

Også standardfradraget er et mindstefradrag, således at der, hvis de fradrag, som standardfradraget træder i stedet for, dokumenteres at have overstøjet standardfradraget, indrømmes det således godtgjorte større fradrag.